

5. De geboortedatum van de salomonische Jezus.

De chronologie rond de geboorte van de salomonische Jezus wordt uitvoerig aangegeven in de twee eerste hoofdstukken van het Matteüsevangelie. De eerste evangelist had klaarblijkelijk toegang tot diepe astronomisch-astrologische kennis.

In het bestek van dit artikel kunnen we enkel de hoofdpunten aangeven⁴³. In het eerste hoofdstuk geeft Matteüs een afstammingslijst vanaf Abraham tot aan "...Jezus, die Christus wordt genoemd"(Mt.1:16). Volgens Matteüs bevat de afstammingslijst $3 \times 14 = 42$ namen. In werkelijkheid vermeldt de evangelist slechts $14 + 14 + 13 = 41$ generaties. Deze schijnbare vergissing heeft een dubbele betekenis. Enerzijds wordt met deze getallenstructuur verwezen naar de cyclus van 'grote conjuncties' (samenstanden van de planeten Jupiter en Saturnus) die de afstamming van Jezus beheerst en die tot aan de doop in de Jordaan een fundamentele rol blijft spelen. Anderzijds geeft de formulering "...Jezus die Christus wordt genoemd" ("...Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός") aan, dat de overgang van 'Jezus' naar 'Christus' de 42ste (oneigenlijke, niet-biologische) afstamming moet zijn, waarin de hele afstammingslijn haar bekroning vindt. Matteüs weet dat de individualiteit 'Jezus van Nazareth', zoals die bekend was voor de Doop in de Jordaan, niet identiek is met 'Jezus Christus' (de geïncarneerde Logos). Het eerste hoofdstuk geeft ook een verwijzing naar het geboortemoment van de salomonische Jezus. In het eerste deel van de lijst worden zonder duidelijke redenen vier vrouwen genoemd, namelijk Tamar, Rachab, Ruth en "...die van Uriah". De positie van de namen van deze vrouwen omheen het woord 'koning' (Mt.1:5) geeft de positie aan van de vier grote manen van Jupiter omheen die planeet op het ogenblik van de geboorte (Jupiter is traditioneel de planeet der koningen).

In het tweede hoofdstuk van het Matteüsevangelie wordt éénduidig de geboortekonstellatie van de salomonische Jezus gepreciseerd: het Kind werd geboren op het ogenblik, dat de grote conjunctie Jupiter-Saturnus in oppositie stond met de Zon en in het oosten opkwam. Hieruit vloeit voort dat volgens Matteüs de salomonische Jezus geboren werd te Bethlehem, op dinsdag 15 september 7 v.Chr., rond 18u10 's avonds lokale tijd (Juliaanse kalender). De manen van Jupiter stonden op dat ogenblik inderdaad precies op de posities waarvoor in het eerste hoofdstuk is geëncodeerd. Matteüs geeft ook het ogenblik aan waarop de Magoï het salomonische Jezuskind en zijn moeder bezochten. Deze gebeurtenis deed zich voor op Vrijdag, 20 november, 7 v.Chr., rond 20u11 lokale tijd. Tenslotte maakt het eerste evangelie via Mt.2:16 impliciet de dag bekend van de kindermoord te Bethlehem. Deze gebeurtenis deed zich voor op Vrijdag, 15 september 5 v.Chr., precies twee jaar na de geboorte van de salomonische Jezus. Op die dag was er een maaneclips.

Merkwaardig genoeg blijkt het Johannesevangelie een verwijzing te bevatten naar de geboortedatum die ook door Matteüs wordt aangegeven.

⁴³ In onderhavig artikel vatten we enkel de onderzoeksresultaten samen. Voor details en commentaar verwijzen we naar de twee internetpublicaties op: <https://independent.academia.edu/JosVerhulst>, namelijk "Finding the Child, on a cool Friday night" en "Unbearable beauty, unfathomable depth: the encodement of the day and hour of birth of Jesus, descendant of Solomon, in Matthew 1:1-17".

Christus geeft volgens het vierde evangelie voor zichzelf twee geboortedatum aan. Bij de beschrijving van de bruiloft van Kana wordt, via het beeld van het vullen van de kruiken, de *lichamelijke* leeftijd gegeven van Christus (ttz de geboortedatum van de nathanische Jezus wordt onthuld). We zullen zien dat bij de beschrijving van de genezing bij het bad van Bethesda de *zieleleeftijd* of psychische leeftijd van Christus wordt gegeven (via de onthulling van de geboortedatum van de salomonische Jezus). Vanuit het driedelig mensbeeld beschouwd is het geestwezen Christus geïncarneerd in een lichaam en een ziel. In grote lijnen kan men stellen dat de lichamelijke van Christus teruggaat tot de nathanische Jezus, en dat diens zielewezen herinneringen, eigenschappen en vaardigheden omvat afkomstig van de salomonische Jezus⁴⁴.

Dit vergt enige toelichting. De overgang van de individualiteit van de salomonische Jezus naar de nathanische Jezus brengt met zich mee dat laatstgenoemde plots beschikte over kennis en inzicht die de leraren in de tempel met verbazing sloegen (Lc.2:46-47; deze vaststelling volstaat op zich reeds om te vermoeden dat de salomonische Jezus op dat moment geen twaalfjarige was doch een jonge volwassene). Verder impliceert het verslag in het Lucasevangelie dat de salomonische individualiteit is getransmigreerd onder de vorm van een Ik bekleed met de vaardigheden, inzichten en herinneringen die bij dit Ik behoorden. De woorden van de getransformeerde nathanische Jezus tot zijn ouders: "Wist ge dan niet dat Ik in datgene van mijn Vader moet zijn"? (Lc.2:49) zijn afkomstig van de salomonische individualiteit en hebben noodzakelijkerwijs betrekking op de transmutatie: "...in datgene van mijn Vader" ('...ἐν τοῖς τοῦ πατρὸς')

⁴⁴ Volgens Rudolf Steiner bleef de salomonische Jezus na de metempsychose gedurende een zekere tijd in leven. Van de lichamelijke van de salomonische Jezus transmigreerde niets. Uiteraard bleef het etherlichaam van de salomonische Jezus bij diens fysieke lichaam; zoniet zou deze laatste direct gestorven zijn. Ook het astraallichaam bleef bij de salomonische Jezus; zoniet zou deze laatste in een toestand van permanente bewusteloosheid zijn beland. In zijn "Geheimwissenschaft im Umriss" (GA13, p.65) trekt Steiner de scheidingslijn tussen lichaam en ziel op het punt, waar de gebondenheid aan het 'Nu' of de ogenblikkelijkheid overgaat in het 'leven in de duur'. Het astraallichaam is een onstoffelijk lichaam dat drager is van het momentgebonden bewustzijn: "Man spricht vom Astralleibe, solange man die Entstehung des Wissens von einem gegenwärtigen Gegenstande im Auge hat. Dasjenige aber, was dem Wissen Dauer gibt, bezeichnet man als Seele". Er bestaat dus een deel van de ziel, de zogenaamde gewaarwordingsziel, die ten nauwste met het astraallichaam is verbonden. Rudolf Steiner heeft de verhouding tussen beide wezensdelen vergeleken met de verhouding tussen zwaard en schede: "Für den äußeren Anblick stecken zwei dieser Glieder der menschlichen Natur, Empfindungsseele und Seelenleib, gleichsam ineinander, wie das Schwert in der Scheide" (GA99, p.32; München 25 mei 1907). Men kan zich voorstellen dat het 'Ik' van Zarathustra naar de nathanische Jezus alle verworvenheden (vaardigheden, inzichten, herinneringen) meenam die tot stand kwamen gedurende de ontwikkeling van het eigen astrale lichaam (ruwweg tussen het twaalfde en achttiende levensjaar van de salomonische Jezus) en dat deze verworvenheden dan fungeerden als een soort mal of schede, waarbinnen zich het astraallichaam van de nathanische Jezus kon ontwikkelen.

Op bepaalde plaatsen spreekt Steiner over de metempsychose inderdaad alsof deze de 'ziel' van de salomonische Jezus betrof: "Den einen der Jesusknaben, den aus der nathanischen Linie des Hauses David, wir dürfen ihn im schönsten Sinne, im allerschönsten Sinne nennen «das Kind der Menschheit, das Menschenkind» (...) Und weil dieses Menschenkind nicht hätte aufnehmen können - da es ja vorher nicht betreten hatte die Erde, nicht hatte die Vorbildung früherer Inkarnationen - , weil es nicht hätte aufnehmen können, was äußere Kultur erarbeitet hat auf Erden, so ging in dieses Kind ein eine Seele, die in höchstem Sinne sich das erarbeitet hatte, was äußere Kultur bringen kann: die Zarathustra-Seele (p.107 en 109 in GA 150, Bochum, 21 dec 1913).

kan enkel betrekking hebben op de lichamelijke van de nathanische Jezus. Vanaf zijn transformatie in de tempel spreekt de nathanische Jezus vanuit het bewustzijn, de herinneringen en de bekwaamheden van de salomonische Jezus.

Laat ons nu kijken naar de merkwaardige wijze waarop in het Johannesevangelie de geboortedag van de salomonische Jezus is aangegeven. We herinneren aan een belangrijk principe uit de 'taal der vogelen': indien in een esoterische tekst een meerduidige passage staat, dan heeft ieder van de mogelijke duidingen haar eigen betekenis. In de 17de pericoop van het evangelie, over de genezing van de lamme bij het bad van Bethesda, lezen we het volgende:

Joh.5:5 ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα [καὶ] ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ: 6 τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ, Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι;

Joh.5:5 Nu was daar een zekere man die reeds 38 jaar gebrekkig was. 6 Jezus zag hem liggen en beseffende de vele tijd die hij/Hij reeds achter de rug had, zei Hij tot hem: "Wil je gezond worden"?

Deze passage is meerduidig in de zin, dat Jezus volgens de tekst zowel kan gedacht hebben aan de tijd die de gebrekkige achter de rug had, als aan de tijd die Hijzelf reeds achter de rug had. De tekst laat beide lezingen toe. De exoterische en algemeen aanvaarde interpretatie luidt, dat Jezus dacht aan de 38 jaar die de gebrekkige bij het bad van Bethesda had doorgebracht. De meeste vertalingen laten enkel ruimte voor deze lezing⁴⁵. De originele Griekse tekst is echter wel degelijk meerduidig en kan ook begrepen worden in de zin dat Jezus de eigen 38 gezonde levensjaren vergelijkt met de 38 jaar die de kreupele bij het bad heeft doorgebracht, en door medeleven wordt bevangen.

Nu is het zo dat de scene in kwestie zich afspeelt op 15 september 32, dus precies 38 jaar na de geboortedag van de salomonische Jezus. Het feest waarvan sprake in Joh.5:1 is hetzelfde als het Loofhuttenfeest vermeld in Joh.7:2. Dit feest viel in het jaar 32 klaarblijkelijk bijzonder vroeg, omdat in het voorjaar blijkbaar geen schrikkelmaand was ingelast⁴⁶. In de esoterische lezing van Joh.5:5-6 zien we dus een verborgen verwijzing opduiken naar de levensduur van Christus, niet in samenhang met diens lichamelijke, maar wel in samenhang met diens zielewezen (de terugblik van Jezus op de eigen levensloop; het medeleven dat Hij voelt met de kreupele). Het gaat dus om de levensduur uit het oogpunt van de ziel, met andere woorden: uit het oogpunt van de salomonische Jezus.

Het tijdsinterval van 38 jaar is betekenisvol voor zowel Christus als de genezen kreupele. De metonische cyclus van 19 (tropische) jaren is in

⁴⁵ In de Willibrord-vertaling lezen we bv.: "Jezus zag hem liggen en omdat Hij wist dat hij er reeds lang zo lag, zei Hij tot hem: "Wil je gezond worden"? Door deze vertaling gaat de mogelijkheid van de parallelle esoterische lezing verloren. Meer bijzonderheden over deze pericoop in: <http://vrijgeestesleven.be/Johannes/b86.pdf>

⁴⁶ Voor meer bijzonderheden zie: <http://vrijgeestesleven.be/Johannes/03-broodvermenigvuldiging.pdf> p.25 ff. Het loofhuttenfeest duurt zeven dagen en wordt gevolgd door het feest van Shemini Atzeret (of 'Soekot 8') dat een sabbatdag is. De joodse dagen begonnen na zonsondergang; Soekot 8 begon in 32 op de avond van 15 september en liep dan voort tot aan de zonsondergang van 16 september. De genezing van de lamme vond plaats op 15 september 32, kort na zonsondergang, overeenkomstig het geboortuur van de salomonische Jezus. De scene met de overspelige vrouw speelde zich af op de ochtend van 16 september 32 en de genezing van de blindgeborene rond het middaguur van dezelfde dag.

goede benadering gelijk aan 235 synodische maanden en aan 255 draconische maanden. Het gevolg is dat na 19 jaar (en dus ook na 38 jaar) zon, maan en maanknoppen in ongeveer dezelfde onderlinge positie staan. De horoscoop van de genezing van de kreupele vertoont terzake dus overeenkomsten met de geboortehoroscoop van de salomonische Jezus, en het is precies van deze Jezus dat in de betrokken passage de geboortedag wordt aangegeven⁴⁷. De kreupele wordt in het Johannesevangelie discreet geïdentificeerd als de gereïncarneerde Jozua⁴⁸, de opvolger van Mozes, die de Israëlieten over de Jordaan voerde en Israël veroverde, waarbij allerhande wreedheden werden begaan die in het zesde boek van het Oude Testament staan beschreven. In het Oude Testament wordt éénmaal de periode van 38 jaar vermeld (Deut.2:14). Het is de extra tijd die de Israëlieten wegens hun ongeloof in de woestijn moeten doorbrengen, tussen het water dat zij overstaken bij uittocht uit Egypte enerzijds, en het water van de Jordaan dat hen scheidde van het 'beloofde land' anderzijds. Jozua deelde dit lot, hoewel het hem persoonlijk niet aan geloof had ontbroken. Als een soort verdichte afbeelding hiervan, bracht de kreupele 38 jaar door op de dijk tussen de twee vijvers van Bethesda.

*

Terugblikkend kunnen we besluiten dat de schrijver van het Johannesevangelie vertrouwd was met het geheim van de twee Jezuskinderen. Bovendien merken we dat dezelfde geboortedatum voor de salomonische Jezus wordt opgegeven in het eerste en het vierde evangelie. Dit suggereert sterk dat Matteüs minstens ten dele vertrouwd moet zijn geweest met het vroege esoterische christendom en met de binnen deze stroming doorgegeven kennis. Klaarblijkelijk stonden de meeste kerkvaders buiten deze stroming. In latere eeuwen moeten de inhouden doorgegeven binnen deze stille beweging als inspiratiebron hebben gefungeerd voor vele kerk- en kathedraalbouwers, en voor kunstenaars allerhande. Deze traditie moet minstens tot in de achttiende eeuw hebben doorgewerkt. Een groot deel van de betrokken christologische inzichten blijkt door Rudolf Steiner langs zelfstandige weg te zijn herontdekt.

⁴⁷ Overigens lijkt de metonische cyclus in de biografie van de geïncarneerde Logos een (momenteel niet opgehelderde) rol te hebben gespeeld, vermits het tijdsinterval tussen de geboortetijdstippen van beide Jezuskinderen (dinsdag 15 september 7 v.Chr. En vrijdag 14 januari 1 n.Chr.) zeer precies één derde van zo'n cyclus bedraagt.

⁴⁸ Zie: <http://www.vrijgeestesleven.be/Johannes/b86.pdf>